

231

1. Tyś, Pa - nie, na - sze wi - ny starł;
 na krzy - żu Tyś się grze - chem stał,
 po - dda - łeś się cie - rpie - niu.
 Dziś je - steś już w świa - ty - ni swej.

Któż jest Ci ró - wny w sła - wie Twej,

w od - wie - cznym Twym i - stnie - niu?

2. Ty jesteś dziś kapłanem swych
i zastępujesz stale ich,
niebiosa wypełniłeś!
Od śmierci wiecznej wolni są,
bo Ty kupiłeś ich swą krwią,
tam w górze tron zdobyłeś.
3. Kto pojmie czyn miłości Twej,
kto zgłębi wielkość łaski tej
i wierność okazaną?
Anioły wciąż przy tronie Twym
w podziwie wznoszą z nami hymn,
za miłość w Tobie daną!
4. Wnet służbę swą wypełnisz Ty,
pragnienia zaspokoisz, gdy
powrócisz znów po swoich!
Zabierzesz w górę własność swą,
wprowadzisz w radość wieczną ją
dla chwały czynów Twoich.